

OM vervolgt eerder na zien foto's mishandeling

STEF ALTENA

LEEWARDEN Slachtoffers van geweld worden op het politiebureau lang niet altijd doorgestuurd naar de GGD-arts, terwijl ze hier veel voordeel van kunnen hebben.

Een proces verbaal waarin de forensisch arts het letsel van het slachtoffer heeft beschreven en gefotografeerd, wordt vaker door het Openbaar Ministerie (OM) voor de rechter gebracht dan een zaak waarin dit niet is gebeurd. „Komt een slachtoffer hier niet, dan is de kans een stuk groter dat zijn zaak geseponeerd wordt”, zegt forensisch arts Paul Tan van GGD Fryslân.

De conclusie wordt onderschreven door de afstudeerscriptie van een NHL-studente. Van de 45 mishandelingzaken met letselverklaring (en een verdachte) die ze onderzocht, werden er zeven geseponeerd. De andere 38 zaken kwamen voor de rechter: een score van 84,4 procent.

Van de 111 zaken zonder letselverklaring (en met verdachte) kregen

56 het sepot-stempel. De andere 55 kwamen wel voor de politierechter of meervoudige kamer: een score van 49,5 procent.

De verklaring is volgens Tan dat een dossier waarin uitgebreide beschrijvingen van het letsel zijn opgenomen én gedetailleerde foto's van de wonden zitten, simpelweg meer indruk maakt op de officier van justitie. „Plaatjes zeggen meer dan woorden op papier”, zegt Tan.

„De beschrijvingen van forensische artsen hebben voor ons absoluut een meerwaarde”, zegt officier van justitie Corien Fahner. „Niet alleen in de belastende sfeer. Soms kom je er door de beschrijvingen van de GGD-arts achter dat de verwondingen juist niet kloppen bij het verhaal van het slachtoffer. Ik zou de politie dan ook zeker adviseren slachtoffers van mishandeling door te sturen naar de GGD.”

In Friesland komen lang niet alle slachtoffers na een mishandeling langs bij een van de tien forensisch artsen van de GGD. Tijdens het doen van aangifte moet de politie het slachtoffer wijzen op deze mo-

‘Plaatjes zeggen meer dan woorden’

gelijkheid. Vooral de basisteams in Sneek en in Oosterwolde laten dit vaak na. Met als gevolg dat Tan en zijn collega's vooral patiënten krijgen uit Leeuwarden, Harlingen, Tytsjerksteradiel, Dokkum en Heerenveen.

Waarom het ene bureau slachtoffers vaker doorstuurt naar de GGD-arts, kan de politie niet zeggen. Vorig jaar kwamen 324 geweldsslachtoffers langs op het letselspreekuur (maandag- en donderdagmiddag bij de GGD Fryslân in Leeuwarden) en gingen de artsen 61 keer naar het slachtoffer toe voor een uitgebreid letselrapport. Dit laatste gebeurt bij zware verwondingen, als de persoon niet zelf naar de GGD toe kan komen. In 2014 waren er 313 patiënten op het letselspreekuur en werden er 51 letselrapporten opge- maakt.

„Dat is natuurlijk nog maar het topje van de ijsberg”, zegt Fokje Nijdam, forensisch fotograaf en assistent. „De eerlijkheid gebiedt ons te zeggen dat we er ook echt niet nóg meer slachtoffers bij kunnen doen”, zegt Tan.

Het door de politie doorsturen van geweldsslachtoffers naar de GGD is lang niet overal gewoon. Behalve in Friesland gebeurt het in elk geval in Zwolle, Leiden, Rotterdam en Amsterdam. In Friesland bestaat de werkwijze nu drie jaar. GGD Fryslân doet het werk in opdracht van de politie. Tan en zijn collega's roepen andere regio's op hier ook mee te beginnen. Het Friese letselspreekuur introduceren in Groningen en Drenthe is tot nu toe niet gelukt, omdat het moeilijk blijkt te passen in de werkwijze van deze GGD's.

Naast een bijdrage aan het oplossen van misdrijven, geloven Tan en Nijdam dat ze ook in het trauma-verwerkingsproces belangrijk zijn voor het slachtoffer. Regelmatig verwijzen ze hen door naar andere specialisten en Slachtofferhulp.

pagina 3